

Paraules en record d'Eduard Miralles

Publicat per [Neus Molina Alfonso](#) [1] el 24/10/2018 - 11:11 | Última modificació: 17/03/2026 - 18:00

Hi ha un minut que et condiciona i et canvia la vida. I aquell minut per Carlos Marquerie va ser el moment d'observar els quadres escoltant Pink Floyd gràcies a aquell professor, als anys 70, que li va fer trobar la potencialitat. **El click. El minut que tot es deconstrueix per construir-se.**

L' Aprendre a aprendre.

Aquell va ser el moment on **la cultura i l'aprenentatge es toquen** per esdevenir aquell lloc d'aixopluc on sembla que **tot està per fer i tot és possible.**

Així [ho explica l'artista en un vídeo](#) [2] que dona pas a la realitat. De la pantalla a la carn. De la virtualitat a l'offline "Cada cop parlem menys mirant-nos"

Benvinguda institucional

Així començà **Interacció 2018**, sota el títol '**Sobre la humanitat dels humans**'. **Unes trobades coordinades per Eulàlia Bosch que volen posar de manifest l'estret lligam entre la cultura i l'educació.** Mirant-nos, escoltant-nos, veient-nos en tres dimensions, durant tres dies al CCCB.

Des de l'aprenentatge gràcies al dubte, la memòria, la transmissió del coneixement i sobretot el viatge Bosch ha ideat un entramat de ponències que com el llibre Si una nit d'hivern un viatger d'Italo Calvino es pot interrompre a cada capítol per continuar.

El viatge del migrant, el viatge de la memòria, dels primers homo erectus fins a l'homo economicus de John Stuart Mill. Des de l'oralitat dels contes a les xarxes socials. Des de les traduccions al multilingüisme que permet eixamplar mirades i esbossar veritats que poden ser compartides. En tant que humans. Amb tot el que ens fa humans.

Les sessions pensades per Bosch van des de l'origen fins a la memòria de l'experiència. Per això no és casualitat que **el record per Eduard Miralles sigui cabdal per entendre com transmetem la cultura al nostre país.** Miralles pare de la gestió cultural, tal hi com la coneixem, fou un home de cultura en el sentit més clàssic del terme. Un home culte però generós. **"No amagava el que sabia, la clau per ell era compartir-ho, com un llibre obert del qual tots hem begut" el definia Esteve León.**

Així, els seus dos companys, Esteve León i Jordi Font, han decidit retre-li un homenatge en aquesta Interacció al qui va ser director del CERC més de 10 anys, i que ens va deixar el 29 d'agost del 2018. Un homenatge en format radiofònic a dues veus. **Un relat biogràfic, que no un panegíric o una elegia, per saber qui era, com era i què va fer el seu company.** El seu amic.

Laia Gargallo, actual directora del CERC, va escriure en un tuit quan es va assabentar de la seva mort "#EduardMiralles Sempre present." Un bon resum del llegat cultural i humà del gestor. Una bona manera de reconèixer l'empremta.

Eduard Miralles, nascut l'any 1961, va combinar la filosofia i l'etnologia amb la gestió cultural. El seu interès per la cultura com a eina democratitzadora el van portar a interessar-se per les estructures dels centres cívic i associatius. Espais on revisar i apoderar la cultura tradicional i popular en els llocs d'oci. Després de la mort del dictador i sense cap experiència en la gestió pública, **Miralles assumia la direcció del Centre Cívic de Sant Martí,** amb les senalles carregades d'idees i bones intencions i sense un pla clar "del com" però sí "del que". **Calia aconseguir la democràcia cultural des de la comunitat i la pràctica artística, no democratitzar la cultura.** Aquest va ser el leit motiv de la seva vida: la democràcia cultural, la relació entre la creació i la comunitat, els ens locals, els barris. Intentar una reflexió compartida.

El 1986 s'inaugura el CERC i el 1989 el primer curs de postgrau dirigit per Lluís Bonet i Miralles. Així la cultura deixa de ser una entitat reservada als erudits per convertir-se en una pràctica laboral. **De nou aprendre aprenent. Cultura, comunitat i educació es troben en un espai com el de la Universitat.** Un espai d'aprenentatge d'adults, perquè tal com apunta Marina Garcés "tenim la sensació que l'aprenentatge es fa a l'escola quan ets nen i la cultura quan ets adult. Quan **el cert és que cultura i educació van de la mà i tota la vida**"

Miralles, conscient que el binomi educació-cultura és indestruïble i influenciat per les lectures de Paolo Freire, comença a treballar a la Universitat Politècnica.

El gestor cultural combina cultura i educació, dues de les potes de les jornades d'Interacció d'enguany. Encara li falta **el viatge, la internacionalització.** I arriba. El viatge per **Miralles és Interarts,** aquest espai on la cultura traspasa fronteres per créixer, trobar-se, reconèixer-se i aprendre.

Miralles va ser un gestor mogut, incessant, un savi. Ara bé, com va apuntar Jordi Font

Els Savis han de ser bons i forts:

Bons, forts i savis. Eduard no va ser prou fort"

El mateix cap de setmana que marxava una altra sàvia, Montserrat Caballé, **Interacció recorda a Eduard Miralles "un llibre obert, una càtedra a peu de carrer".**

"No era la Montserrat Caballé i això no és el Liceu però mereix un aplaudiment" conclou Esteve Leon. Una pantalla amb el rostre de Miralles al fons de la sala i cares compungides.

Hem passat per la memòria. Seguim el viatge.

Paraules en record d'Eduard Miralles [Jordi Font i Esteve Leon]

Categories: Interacció 2018

Categories: Interacció: jornades

Categories: Activitats Interacció

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: gestió cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2018/record-Eduard-Miralles>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/molinaan>

[2] <https://interaccio.diba.cat/%2Finteraccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2018/Entrevista-Carlos-Marquerie>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7797>